

יונתן לוי

שישה קטעים מתוך 'כובע הר'

חלק שני: אחר הצהריים

החלד

החלד שר על מות החלד, תחת שמי ורד-זוהר
"מת החלד" שר החלד, וְעַנְן רָחַב עוֹבֵר
"די לחלד" הוא חוגג היות-ירח רך פֶּנֶר
בְּאוֹר נְחֻתָף רָקִיעַ מֵט שָׁחַר-נִקְרָע, וְזֶר פְּרָחִים שֶׁל לִילָה חִי
נִפְתָּח עַל אֶרֶץ אוֹר אַחֵר.

הנָגְרִים

אֵל אֱלֹהֵי הַרְגִילִים לְמַדָּד אוֹתָנוּ בְּפִטְיִשׁ וּמְשׁוֹר
אֵין לָנוּ מָה לוֹמַר.
אֵין לָנוּ מָה לוֹמַר
לְאֱלֹהֵי הַשׁוֹמְעִים "נִגְר" וְחוֹשְׁבִים "כְּסָאוֹת".
כִּי לֹא בְּכֶסֶף הַנֶּגֶר
וְלֹא בְּאֶרֶז
וְלֹא בְּשֶׁרֶפֶרף –
כִּי אִם בְּנִסְרָת,
בְּנִסְרָת הַנוֹשְׁרָת בֵּין הַדְּבָרִים
כְּזָרְעִים עַל הַקֶּרֶע,
הַנִּסְרָת הַמְתְּרוֹצְצָת עַל גְּחוֹנָה
כְּתִינוֹק יְתוֹם בֵּין הַשְּׁלֻחָנוֹת
וּמִתְחַבֵּאת מֵאֲחוּרֵי רַגְלֵיהֶם

כְּשֶׁאָנוּ עוֹבְדִים.
יוֹם אֶחָד, כְּשֶׁלְעִינְיָהּ הַקְטָנוֹת
נוֹצִיא אֶת הָרְהִיטִים מֵהַנְּגִרָה
תְּנוּדָע הַנְּסֻרָת אֶל מוֹת הָעֵץ.

אֲתִנַּחֵת מְשׁוֹר חוֹשֶׁפֶת בֵּין נְסוּר לְנְסוּר
צִוּוּן צְפוּרִים,
עוֹרֵב מִתְגַּלָּה בֵּין דְּפִיקוֹת הַפְּטִישׁ.
הַתְּמַדּוּ אֶת הַנְּגִרָה עַל-פִּי הַפְּטִישׁ
אוּ עַל-פִּי הָעוֹרֵב?
הַנְּסֻרָת מִבְּקֻשָׁת, וְאָנוּ מִחֲזִירִים אוֹתָהּ לְרַגְלֵי הָעֵץ.
מִשֶּׁם שְׁבוֹת וְנוֹשְׂאוֹת אוֹתָהּ הַצְּפוּרִים אֶל קֶנֶן.
בְּקוֹל הָעוֹרֵב זְרָעֵי הַנְּסֻרָת
שֶׁל רְהִיטֵי הַשְּׁנָה הַבָּאָה.

הַנְּפָחִים

כְּמִחְשָׁבוֹת תַּחַת גְּלִגְלוֹת מִתְמַר וּמִתְכַּדֵּר הָעֵשֶׂן תַּחַת קִשְׁתוֹת מְרִתֵּף הָאֶבֶן,
הַתְּנוּרִים מְזִיעִים,
מִנְחָתוֹת חֲבֻטוֹת אֲדָמוֹת עַל מִתְכָּת.
רִתַע הַשְּׂרִיר מִתְרַבֵּךְ כָּל מְכָה, הַקְּשֵׁי מִמְּשִׁיף וְיוֹרֵד בְּסֻדָּן,
תְּאֵנוֹת אָדִים עֲצוּרָה מִשְׁתַּחֲרָרֵת
בְּהִטְלֵנוּ אֶת הַלֵּהט לְמִים.
קִיטוֹר מְעַנֵּג מִתְעַלָּה. הַמִּתְכָּת מִתְקַשֶּׁה וְשׁוֹקֵעַת.

קָרָר, הַלֵּהט,
הַקְּשָׁה אֶת הַרֵךְ וְרַכְךָ אֶת הַקְּשֵׁי.
הֵיכֵן נִפְגָּשִׁים הַפְּטִישׁ וְהַמִּים
מִלְבַד בְּאֵלוֹף הַמִּתְכָּת?

בְּצֻבַת טוֹבָה זוֹרֵם הַלֵּב עַל צִירוֹ

כָּךְ שִׁכְּלָ שְׁסוּגָרִים חִזַּק אֶת רַגְלֶיהָ,
מִשְׁתַּפְּרֵת אַחִיזַת צַפְרָנֶיהָ.

כְּשֶׁאָנוּ מְאֻלְפִים אֶת מִתְכוּתֵינוּ
הַפִּיחַ מִתְעַבֵּה בְדַמְנוּ וְאֵד מְלַבֵּן מִסְתַּבֵּךְ בְּזַקֵּנוּ,
כְּשֶׁחָרִים וּלְבָנִים הַמִּתְפָּרְעִים בְּאַרְוֵה,
אֵךְ נִכְבֵּל אֶת הָאוֹן בְּתוֹךְ עֲצָמוֹתֵינוּ,
הַמְפִּים אֶת הַבְּרִזָּל סְדֵרֵת אֲסוּנוֹת,
רְעִידוֹת אֲדָמָה וְאֵשׁ שִׁטְפוֹנוֹת.

בְּאוֹלָם הַחֲתָנוּת הַנִּצְחִי שֶׁל כּוֹכֵב הַר
בֵּינָן הַתְּהוֹ לְבֵינָן הַזָּרוּעַ
חוֹגְגִים שְׂרִירָנוּ קָצָב אֶחָד
וּמְנַגֵּינָה אַחַת: אֲנִקוֹת צִירֵי הַלְדָּה שֶׁל סֵדֵן
הַיּוֹלֵד צָבֵת חֲדָשָׁה,
צָבֵת חֲדָשָׁה, צָבֵת חֲדָשָׁה.

הוֹלָם כְּבֹד פְּטִישׁ בְּפִרְסָה עוֹד יִתְהַפֵּךְ בָּהּ
וַיִּפְרַח בְּפִסְיַעַת סוּס עַל דָּשָׂא.

הַסְּפָרִיּוֹת

מְטָאָטָא עָרָם
עַל רְצַפְתָּנוּ אֶת כָּל שִׁירֵי הַשְּׁעֵרוֹת, הַצַּפְרָנִים,
הַזִּיפִים, הַיְבֻלוֹת, הַגְּלָדִים, הַשְּׁנִים הַרְקוּבוֹת שֶׁעַקְרָנוּ,
שִׁיכְתָת הַיְשׁוּב עוֹד נִסְפָּגַת בְּחֲדָר,
שֶׁהַפֵּל יֵצֵאוּ אוֹתוֹ נְקִיִּים וּמְגֻלְחִים.
רְגַע לְנוּחַ עַל סַפַּת הַסְּפוּג,
זְמַן לְפְרוּסָה לְבָנָה עִם כְּבֹד,
לְפָנֵי שְׁנַמְשִׁיךְ וּנְחֻטָא אֶת הַסְּכִינִים,
וּנְנַגְבֵּ אֶת הַזִּיפִים מִהַמְרָאָה.

צָרִיף לְהוֹצִיא מִפֶּה אִיכָשֶׁהוּ אֶת הַחַתּוּלִים.

מִבְּטַנּוּ סוֹרֵק אֶת הָאוֹר הַגּוֹלֵשׁ מִהַקִּיר
קָצָף מִתִּיבֵשׁ עַל שְׁפַת הַגִּיגִית.
רוּחַ חוֹדְרֵת וּמְבַדֶּרֶת אֶת תֵּל הַשְּׁעָרוֹת,
עַל פְּנֵי רֵצְפָה כְּבִדָּה כָּל-כָּף, שְׁאִינָה זָזָה צַעַד,
נֹעֲבִיר בִּינֵינוּ סֶפֶל חֶלֶב.

עוֹד רַגַע, לְפָנַי שְׁנַנְקָה עַד סְגִירָה,
נִשְׁקָה בְּקִצּוֹת הַשְּׁקִיעָה,
כְּשֶׁעָרָה אֶרְכָּה אֶרְכָּה,
וְאִז נִתְנַחֵק מִהַלֵּלָה הַבָּא,
וְנִסְגָּר אֶת יְדֵינוּ בַּשְּׁרוּוֹלִים.

חֶלֶק שְׁלִישִׁי: לִילָה

הַחֶלֶד

אוֹמֵר לָכֶם
הַלָּחֶם מֵת, הַבֵּינוּ, מֵת
וְרַק אַתֶּם נוֹגְסִים בּוֹ כְּטוֹבֵעַ אֶת הַמַּיִם
לֹא, אֶצְרֹר כְּסוֹפָה אֶת תַּקּוּוֹתֵיכֶם
וְאִזֵּין בְּהֵן אֶת תַּנּוּרֵי

שְׁלֵהוּב עֵינַיִם
שְׁלֵהוּב עֵינַיִם
אֵינְנִי עוֹד
שְׁלֵהוּב עֵינַיִם
הָרִיעוּ
אֶת הַפֶּל אַחֲרֵי שׁ מְלֶבֶד הַשׁוֹפְרוֹת
אֶת הַפֶּל אַחֲשִׁיף מְלֶבֶד אִישׁוֹנְכֶם
אוֹמֵר לָכֶם שְׁנִית

שְׁהִלָּחֵם מֵת וְאֲנִי אֵינְנִי

לֹא,
לֹא מְגוּז תְּעַלְמוּ
לֹא אָפֶק, בְּלִי קָבֵר,
בְּלֹא חֶרְחוּר אַחֲרוֹן
יְדֹם אָפֶכֶם
בְּעֵינֵי הַמְּשֻׁלָּהֶת

קָבֵר נָדָם
וְרַק שְׁנֵיכֶם
מִמְּשִׁיכוֹת לְרוּץ פְּתֻרְנִגְלֵת עֲרוּפָה
וְנוֹגְסוֹת
הָרִיעוּ

קְצִינֵי הַבְּטָחוֹן

הַתַּחַת הַגֵּן מֵת הַחֶלֶד ?
בְּחֹשֶׁךְ תִּנְשָׁמֵת עַל הָעֵץ.
תִּתְרֶן בֵּין הַשּׁוֹשְׁנִים,
חֶרֶשׁ-אֵלֶם לְעֵץ. שֵׁשׁ. תֵּת.
סְבִיב לְגֵן הַיַּעַר, הַחֶדְלוּ הַמְּרַגְלִים מִלְּרַגֵּל שָׁם ?
קִב"ט תִּתְרֶן טֶבֶק-גִּלְגוּל, הַסּוּד הָעֵלִים אֵת טַעְמוֹ.

בְּמִרְחָבֵי צְהָרֵי הָעוֹרוֹן, אֵין לְאֶפְלָה אָפֶקִים.
מִהַצְהָר נִשְׁלַח לְכָל עֶבֶר אָמוֹנוֹת, כְּעַטְלָפִי-נְחִיָּה.
מִגְשָׁשִׁים נִדְבִיק בּוֹלִים עַל הַלֵּלָה, אוֹלֵי יָגִיעַ אֶל הָאוֹר ;

מִפְּנֵי הַחֹשֶׁךְ נַעֲצֵם אֵת עֵינֵינוּ, לְרִצְפָּה נִלְחַשׁ מִלְּמוֹל רוּפָה.
כְּפָרְפֵר נִצְמִיד לְבִלְטָה לְחִי, לְבִדּוֹק הַעוֹדֶנָה פּוֹעֲמֵת -
הַעֲרִינָה הֵם הַדָּם בְּמִרְצָפֵת ? הַמְּהֵדֵד עוֹד הַהוֹלֵם ?
קוֹל לֹא נִשְׁמַע, רַק זָרֵם הַמַּיִם הַמֵּת תַּחַת שִׁישׁ. שֵׁשׁ. ת.